

الحمد لله الذى ظهر بالحكمة و اظهر امره بالحكمة و امر الكل بالحكمة ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسى

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۴۳

محبوب معظم حضرت اسم الله زين عليه من كل بهاء ابهاء بلحاظ انور ملاحظه فرمايند

هو الله تعالى شأنه العظمة و الاقتدار

الحمد لله الذى ظهر بالحكمة و اظهر امره بالحكمة و امر الكل بالحكمة و جعل النصر فى البيان و الحكمة تعالى مولى الحكمة و مظهر الحكمة الذى جعلها احد من السيوف و اهز من الرماح و انفذ من السهام الحمد لله الذى اذا استوى على العرش فى الحديقة الموسومة بالرضوان نطق بثلاثة آيات محجبات من اولها رفع حكم السيف و وضع مقامه الذكر و البيان و ثانياها تجلى بكل الأسماء على كل الأشياء تعالى فاطر السماء الذى نطق بما انجذبت به الأرض و من عليها الا الذين اخذوا ما عندهم و نبذوا ما عند الله مالک الأنام اصلى و اسلم و اكبر على الذين عملوا بما امروا و اتبعوا ما انزله الله فى الزبر و الألواح روحى لذكركم الفداء قد فاز الخادم بما لاح و اشرق من افق قلمكم الذى لم يتحرك الا على ذكر الله و ثنائه و اظهار امره و اعلاء كلمته فلما انار قلبى من ذلك النور اللأخ قصدت مقر العرش فلما حضرت عرضت ما فى كتابكم اذا نطق لسان العظمة فى ملكوت البيان و انه هو البرهان لمن فى الامكان قوله عز كبريائه

بسمى المظلوم

يا اسمى ان استعد لا صغاء نداء ربك ان القيوم يذكر بأعلى الذكر و المحبوب يناديك بأعلى النداء و المذكور يذكر بأسمى الأذكار و المقصود توجه اليك بوجهه الباقى بعد فناء الأشياء تعالى مولى الأسماء الذى اذا استوى على العرش نطق بكلمة اهتزت بها الأرض و ما فيها الا كل غافل تمسك بصنم من الأصنام قل يا ملأ الايران قد اتى الرحمن ليقربكم و يعرفكم ما ينبغى للانسان انتم اعرضتم و كفرتم الى ان افقيتم على الذى به قرت عيون السفراء الذين ارسلهم الله الى العباد قل انه امركم بالمعروف و انتم اخذتم المنكر و ظهر منكم ما ناحت به الأشجار قل تالله قد اتى مكلم الطور انه هو الذى وعدتم به فى الزبر و الألواح قل اياكم ان تمنعكم شؤوناتكم عن الله رب الأرباب دعوا ما عندكم و تمسكوا بما نطق به ام الكتاب امام الوجوه امراً من لدى الله المقتدر المختار يا زين كبر من قبل على وجوه احبائى الذين نبذوا سوائى و شربوا رحيق رحمتى من يد عطائى ثم أمرهم بما نزل من سماء مشيقتى و ملكوت ارادى ان ربك هو العزيز الوهاب انا وصيئناهم بالحكمة و بما يرتفع

ORIGINAL

به مقاماتهم فی الامکان قل کونوا امناء الله فی الأرض و اعلام الذکر بین الأنام عاشروا مع العباد بالروح و الریحان علی شأن لا یحزن منکم قلب احد و لا تضطرب افئدة الذین خلقهم الله بأمر من عنده انه هو العزیز الغفار

یا احبائی فی الحدباء و فی دیار اخری لعمر الله انّ القلم الأعلى توجه الیکم و یدکرکم بأبهی الأذکار و یتظهر لکم لآئی قلزم حکمة ربکم مالک الاّیام طوبی لمن جعل الله له نصیباً فیما ظهر من عَمّان فضله الذی سبق من فی الأرضین و السموات البهآء علیک و علیهم و علی الذین عرفوا حکم المبدأ و المآب یا زین انشاءالله بعنایت الهی منیر و روشن باشی الحمد لله در خدمت امر و انتشار آثار الهی غفلت نمودی این مقام بسیار عظیمست ان اشکر ربک العلیم یا زین المقربین جمیع عباد را بافق اعلی دعوت نمودیم و بدریای دانائی الهی هدایت فرمودیم و همچنین جمیع را نصرت امر امر کردیم و نصرتی که در کلمات الهی نازل شده بأظهر البیان ذکر نمودیم مع ذلک مشاهده میشود بعضی از معنی نصرت و ما اراد به الله غافلند یعنی اطلاع نیافته اند صدهزار افسوس که اهل بها الی حین آگاه نیستند بعضی نصرت را بهوای خود معنی نموده و مینمایند مع آنکه از قلم اعلی لاتخصی این کلمه ابهی نازل نصرت امر الهی بحکمت و بیان بوده نه باید و فساد جمیع را از نزاع و فساد منع نمودیم مع ذلک ممنوع نشدند چه که از مقصود آگاه نیستند و نفوسی هم که لله قیام نمایند و ناس را متذکر دارند کیاب بوده و هست لذا اکثری در اوهام خود مانده اند اهل نون و جیم را باوامر الهی اخبار نما حق آنچه را بیان میفرماید باید جمیع بآن متمسک باشند و ارادة الله را بر ارادة خود مقدم دارند و مشیة الله را بر مشیة خود مهیمن و غالب دانند وقتی حق جلّ جلاله بیک کلمه عالم را منقلب و مقهور نماید هر نفسی بقرائت سورة رئیس و امثال آن فائز شد بر قدرت الهی فی الجمله آگاه میشود و وقتی نفس حق را اذیت مینمایند و حق ساکن و صابر ملاحظه میگردد جمیع امورات بر وفق حکمت جاری میشود و لکن چون عباد مطلع نیستند لذا گاهی راضی و گاهی شاکی ملاحظه میگردند در این ظهور اعظم حکم سیف و فساد و نزاع و جدال و امثال آن نهی شده نهیاً عظیماً فی الکتاب اگر نفسی الیوم سوء قصدی از او در باره مظلوم ظاهر شود البتّه متعرض او نشویم در این ظهور دریای شفقت مواج و بحر فضل مشهود و آفتاب جود مشرق بعضی از دوستان در ارض نون و جیم از این مراتب اطلاع ندارند از قبل حق بایشان تکبیر برسان و معنی نصرت را تا کل بآنچه لدی الله محبوبست مطلع شوند اگرچه از اعمال ظالمین قلوب احبّا مجروحست قد ارتکب الرّقشاء و الذّنب ما ناه به الرسول فی الفردوس الأعلى و البتول فی الجنة العلیا و القلم الأعلى فی هذا المقام الأبهی و لکن اطاعت امر الله و تسلیم در اوامرش لازم و واجبست باید جمیع آذان و ابصار مترصد باشد تا از افق امر چه ظاهر گردد و از لسان عظمت چه امر صادر و اگر نفسی بغیر ما اراد الله و ما امر به فی ظاهر الظاهر ارتکاب امری نماید ضررش بنفس حق راجع است اگر نفسی الیوم بیک از اعدای الهی تعرض نماید و یا اذیت کند حق را نصرت نموده و از ناصرین در کتاب محسوب نمیشود چه که مخالفت امر الله نموده و همچنین سبب ضرر حق و دوستان او شده جمیع امور بتصدیق و قبول حق منوط و مشروط ضعیوا یا احبائی ما شتم و اردتم و خذوا ما امرتم به من لدی الله المهیمن القیوم توکلوا علی الله فیما ورد علیکم و تمسکوا بالصبر و الاضطبار هذا خیر لکم یشهد بذلک کتابه الحکیم انتهى چندی قبل در جواب یکی از دوستان که بگمان خود قصد نصرت نمود که فی الحقیقه سبب تضییع امر بود این کلمات عالیات از مشرق ارادة مالک اسماء و صفات نازل و ارسال شد قوله عزّ کبریائه ایّاک ایّاک ان تعمل ما کتبتّه فی آخر کتابک این اعمال اعمال جهلاست و افعال غافلین قسم باسم اعظم که اگر نفسی از دوستان اذیت بنفسی وارد آورد بمثابه آنست که بنفس حق وارد آورده نزاع و جدال و فساد و قتل و امثال آن در کتاب الهی نهی شده نهیاً عظیماً تب الی الله عما قصدته فی نفسک ثمّ ارجع الیه و قل

یا الهی اسألك بالكلمة العليا بأن تكتب لی كلمة الغفران لأتئی اردت فی نفسی ما لا اردته و نهیته فی کتابک اسألك بأن
تکفر عني سیئاتی و تغمسنی فی بحر غفرانک انک انت الغفور الکریم

هر ظلمی که از ظالمی ظاهر شد او را بنفس حقّ و اگذارید ید عدل الهی مهیمن و محیط است احتیاج بفساد و نزاع و
جدال و قتل و غارت نداشته و ندارد نصرت امر بییان بوده و خواهد بود و دون آن از هواهای نفسانیّه ظاهر شده و
میشود اعاذنا الله و ایّا کم یا معشر المقبلین انتهى و امثال این کلمات عالیات در این ایام بسیار نازل که شاید جمیع دوستان
بر اراده الهی مطلع شوند و ارتکاب ننمایند امری را که سبب تضییع امر الله و ضرر اولیا و اصفیا گردد آنه یعلم و یحکم و
هو الحقّ علام الغیوب

در باب من صعد الی الرفیق الأعلى و ما بقی منه مرقوم داشتید این مراتب در ساحت اقدس عرض شد فرمودند ما قبول
نمودیم و بجناب زین عنایت فرمودیم یفعل فیهِ ما یشاء و همچنین فرمودند وجه منیر علیه بهائی و نوری آن را هم بجناب زین
و اگذاشتیم هر دو فقره بطراز قبول فائز و بآن جناب راجع الأمر پیده و هو الامر الحکیم

اینکه در باره جناب آقا محمد حسین ذکر نمودید ذکر ایشان از قبل در ساحت اقدس مذکور و لوح اعترّ امنع مخصوص
ایشان از سماء عنایت نازل مع الواح ارض هم که از طرف ارض قاف ارسال شد ارسال شده انشاء الله بآن فائز شوند و
مجدّد هم ذکرشان در ساحت اقدس معروض و شمس عنایت از افق فضل مشرق و لائح انشاء الله باین بشارت هم فائز
شوند

و همچنین ذکر جناب آقا عبدالوهاب هم در ساحت اقدس اعلى معروض گشت هذا ما نطق به لسان الرحمن فی ملکوت
البیان

هو الأعظم

یا وهّاب یدکرک المظلوم الذی نطق بما امر به من لدی الله ربّ العالمین قد انار العالم من نیر الظهور ولكنّ القوم اکثرهم
من الغافلین منهم من سمع و انکر و منهم من رأى و اعرض و منهم من اقبل الی الله بیقین مبین طوی لقلب فاز بالاقبال و
لعین رأت افقه المنیر تمسک بجبل الأمر علی شأن لا تمنعک اشارات المشرکین ان اعمل ما امرت به فی کتاب الله انه
یؤیدک و یكون معک ان ربک هو العلیم الخبیر

هو الأقدس

انّا نذکر من سمی بالألف و القاف (آقا جان) لیسمع ما سمعته آذان المقرّبین الذین نبذوا العالم و اقبلوا الی مالک القدم
بیقین مبین اولئک عباد ما منعهم السیوف و ما خوفتهم السهام فی هذا الأمر المبرم الحکیم انک اذا فزت بکتاب ربک
خذه بقوة من لدی الله القوىّ القدير هذا یوم فیهِ ظهرت الأثمار و برزت الأسرار ولكنّ القوم اکثرهم من الغافلین هذا یوم
الجزاء و لكنّ الناس اکثرهم من المعرضین طوی لمن اقبل الی الله اذ ارتفع النداء من مقامه الکریم البهاء المشرق من افق
الفضل علی الذین آمنوا بالله العزیز العظیم انتهى

و اینکه در باره جناب آقا محمد جواد علیه بهاء الله مرقوم داشته بودند هذا ما نطق به لسان العظمة

یا محمد قبل جواد انا قد نرى الأمرين فى السرّين الأظهرين مرّة ذكرنا ارض الصّاد بما اقترّ به ثغر العالم و اخرى بما ناح به مولى الأمم فانظر فى رحمة الله و فضله و فيما ارتكبت الرّقشاء أنّ ربّك هو العليم الخبير يا ارض الصّاد نصيبك فى امانات الله و اصفياه كذلك و صيناك من قبل اذ يتحرّك و ينوح قلبى الأعلى على ما ورد على الأمر من الذين ظلموا و انكروا حقّ الله اذ اتى بسلطان مبين قل يا احبائى قد اخذتكم الأحزان بما ورد عليكم ان افرحوا اليوم بما توجه اليكم وجه القدم من افقه الأعلى و يذكركم بما انجذبت به افئدة المخلصين كذلك نطق لسانى فى ملكوت بيانى فضلاً من عندى و انا الفضّال الكريم البهّاء عليك و على احبائى الذين هاجروا فى سبيلى و حملوا الشّدائد فى حجبى و على كلّ موقن مستقيم انتهى

و در باره آن دو امه که مرقوم فرموده بودید بما اکتسبتا در ساحت اقدس عرض شد جواب از مطلع امر صادر نشد و بعرض مطلب آخر امر فرمودند لذا این عبد متحیر که آیا از بعد بکلمه غفران فائز شوند یا نه الأمر بید الله المقتدر القدير

در فقره ضلع مرفوع جناب آقا سیّد علی علیه بهّاء الله مرقوم داشتید عرض شد قال عزّ کبریائه انه فاز بالغفران انا ذکرناه من قبل بذکر جمیل حال از کدورات دنیای غبارآلوده فارغ و بکمال روح و ریحان در رفیق اعلی سائر و ساکن علیه بهّاء الله و رحمته و ثناء الله و ذکره انتهى

و همچنین در باره کربلائی آقا جان این آیات بینات از سماء عنایت نازل قوله عزّ کبریائه

بسمی الذّاکر و المذکور

یا حرف القاف بین الألفین ان استمع نداء مجمع البحرين من هذين الاسمين الأعليين اللّذين اذا ظهرا انفطرت السّماء و انشقت الأرض و ارتفعت الصّيحة بالحقّ و تنزل كلّ قائم مستقيم بهما ظهر القائم و بشرّ الناس بالقيوم الّذى اذا ظهر هدرت الأطيّار على الأشجار قد اتى الله بأمر لا يقوم معه جنود الأرض كلّها كذلك نطق لسان العظمة فى سجنه العظيم قل باسمى ظهر ملكوت الأسماء و بدائى ارتفع النداء من مطلع الكبرياء و بأمرى انصعق من فى السّماوات و الأرضين الا من حفظناه و انقذناه و نجّيناه و انا المقتدر على ما اشاء و انا القدير كذلك صفت جنود الوحي على هيئة الكلمات فى هذه الأسطر الّتى ظهرت فى هذا اللّوح المنير أنّك اذا فزت بكابى ان افرح و قل لك الحمد يا مقصود العالمين آنچه در ارض صاد از اموال بغارت بردند و از هر قطره خونی که در آن ارض بغير حقّ چکید خلق لایحصى از ارض رفته و میرود و كذلك اموال حقّ را نوم اخذ نکرده و نمیکند بیدار و آگاهست و البتّه ظالمین بثمرات اعمال خود معذب خواهند شد از ظهور یک عمل از اعمال رقشاء عبیدالله ثانی ظاهر شده و ارتکاب نمود آنچه را که عبیدالله اول از آن اجتناب نموده الا لعنة الله على القوم الظالمين بى سبب و اثر هیچ امری ظاهر نشده و نمیشود تفکر نما چه مقدار از نفوس از میان رفت و چه مقدار از بلاد و دیار که بتراب راجع و اليوم قاعاً صفصفا مشاهده میشوند قسمت امروز اینست و از بعد حقّ عالم است که چه واقع شود گمان نکنید که احبّا هم در این میان از سیوف ظالمان کشته شده اند قسم بآفتاب ملکوت صدق که هر نفسی از دوستان الهی که در آن واقعه شربت شهادت آشامید برفیق اعلی صعود نمود و در ظلّ قباب رحمت الهی ساکن و مستریح گشت اگر آن مقامات بقدر سمّ ابره تجلّی نماید کل بندای یا لیتنى کنت معه ناطق میگرددند و هر نفسی از دوستان که خسارت ظاهره بر او واقع شده آن ربّج کامل بوده و هست اهل بها در ربّج عظیم بوده و هستند اگر در

یومی از ایّام و وقتی از اوقات نظر بمقتضیات حکمت الهیّه خسارتی واقع شود نباید از او محزون بود البتّه حقّ او را بطراز ربح اعظم مزین فرماید آنّه هو الحقّ المقتدر العليم الحکیم انتهى

اینکه مرقوم داشته بودید که جناب آقا عزیرالله از ارض خاء خواهش نموده که آن جناب ذکر ایشان را در ساحت اقدس معروض دارند و از برای دوستان ارض خاء جناب ملا علی و آقا میرزا کاظم و آقا خداداد و آقا شاهوردی و سایر علیهم بهاء الله طلب عنایت نمایند جمیع در ساحت اقدس عرض شد در این ایّام مخصوص هر یک از سماء مشیت لوح اقدس نازل و همچنین آیات بدیعۀ منیعۀ در بارۀ احبّای ارض خاء از قلم اعلی جاری حال دو پوخته مخصوص ارض خاء رفته و در این هفته هم خواهد رفت و همچنین هفته بعد یا بعد بعد بلی از قبل مدتها تأخیر شد حکمة من عنده و هو العليم الخبير فرمودند جناب زین بشارت الواح و ما نزل لهم را بایشان بدهند

عرض دیگر آنکه در بارۀ آن دو امه که بعد از عرض باظهار عنایت فائز نشدند در این حین لسان رحمن باین بیان ناطق یا عبد الحاضر بجناب زین وقتی اظهار داشتیم که اگر از اشقی الناس شفاعت نماید قبول نمائیم لذا عفو الهی شامل حال ایشان شد آنّه هو الغفور الکریم انتهى عرض میشود که فی الحقیقه عملشان بسیار منکر بوده محض عنایت بآن حضرت کلمۀ غفران از فم فضل رحمن استماع شد له الحمد والمنّة

عرض دیگر آنکه فرمودند بجناب زین بنویس که بسیار حکمت را منظور کند قوّت اسلام رو بضعف نهاده این نبوده و نیست مگر از غفلت غافلین و ظلم ظالمین احدی در تدارک آن برنیامده و سهل است علّت ضعف را هم نفهمیده اند بخيال خود حمیت جاهلیّه و تعصّبات لایسمنۀ لایغنیه را زیاد نموده اند لذا باید بسیار ملاحظه نمود بعضی از نفوس را باسم دوستی و محبت و اقبال داخل مینمایند تا بر امر مطّلع شوند در هر حال مفتش گذاشته و میگذارند حکمت را جمیع دوستان ملاحظه نمایند هر قائلی را تصدیق نکنند و هر مقبلی را قبول ننمایند و از هر واردی مطمئن نباشند و بر هر مدّاحی کشف نکنند کذلک یعظ المظلوم احبّائه و اولیائه عنایۀ من عنده انتهى در این فقرات بسیار باید ملاحظه نمود اگر بنظر انصاف ملاحظه نمایند و طرف حقّ را منظور دارند جمیع بخضوع تمام باین امر امانع اقدام کنند و لکن چون پیر هوی طائرند و بنظر اعتساف ناظر لذا ستر آیات و علامات اولی و انطباق حال درد را میدانند چه که می بینند و لکن از طیب و درمان غافلند عدل محض را ظلم دانسته اند و خیر محض را شرّ کذلک سوّلّت لهم انفسهم و هم لا يشعرون

ذکر جناب ملا علی اکبر علیه بهاء الله الأبهی در ساحت اقدس عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة یا علی قبل اکبر مکلمّ طور در این ظهور باین کلمه ناطق لیس الفخر لمن یحبّ الوطن بل لمن یحبّ العالم و شمس این کلمه از قبل از افق سماء لوح الهی اشراق فرمود طوبی للعارفین یا علی جمیع را آگاه نما تا کلّ معنی کلمۀ نصرت که در کتاب الهی از سماء مشیت نازل شده بیابند و ادراک نمایند فساد را اصلاح ندانند و قتل و غارت را از شئون نصرت نشمرند نصرت بیان و ما انزله الرحمن فی الکتاب بوده در جمیع احوال کمال جهد را مبذول دارید تا روایح اختلاف بالمره مقطوع شود و آفتاب الفت و اتحاد از آفاق قلوب اشراق نماید انشاء الله ثمّ این امر ظاهر شود و اثر آن بحدّ و اجتهاد باهر گردد یا زین در این ایّام مخصوص جناب مذکور لوح ابداع امانع نازل و ارسال شد انشاء الله مطلع ما یحبّ و یرضی واقع شوند و بشهادت حقیقی در یوم الهی فائز گردند بشره من قبلی و اذکر له ما نطق به لسانی فی ملکوت بیانی انتهى

اینکه در باره جناب حاجی کاظم و میرزا حسن و آقا علی علیهم بهاء الله مرقوم داشتید عرض شد هذا ما نطق به لسان الرحمن

هو الأقدس

یا کاظم قد حضر ذکرک لدى المظلوم و نزل لک هذا اللوح المحکم المنیع قد ذکرناک من قبل و نذکرک فی هذا الحین فضلاً من لدن علیم حکیم لا تحزن من شیء ان افرح بما یذکرک القلم الأعلى من هذا المقام الرفیع الیوم باید هر نفسی بخدمت امر مشغول شود و خدمت امر و نصرت امر تبلیغ بوده و خواهد بود و هم چنین اتحاد و اتفاق احباب و مراعات و مدارای با هم یا کاظم تمسک بما اراده الله انه خیر لک عما اردته ان ربک هو الحاکم الخبیر انشاء الله باستقامت کبری بخدمت امر الله مشغول باشی الیوم این خدمت مقدم است بر کل اعمال کذلک یا امرک من عنده کتاب مبین یا کاظم انا نذکر الکاظم الذی استشهد فی سبیل و فدی نفسه لحي لعمر الله قد فاز بمقام عجزت عن ذکره السن العارفين

هو الأعظم الأبهی

یا حسن قد ورد علی هذا الاسم ما ناح به الحسین فی ملکوت الأعلى و ذرفت عیون اهل الفردوس ولكن الظالمین فی فرح مبین سوف تأخذهم نفحات العذاب من لدی الله رب العالمین طوبی لزاره و لقاصد قصد رمسه الشریف انا نذکره و اخاه فضلاً من عندنا و انا الذاکر العلیم انشاء الله بعنایت الهی فائز باشی و به ما اراده الله عامل توجه باین ارض نظر بانقلاب این ممالک محبوب نه متوکللاً علی الله در اراضی ایران بذکر محبوب امکان مشغول باشید انه یکتب لمن تمسک بالمعروف اجر الفائزين البهاء علی من سمع ندائی و عمل بما امر به من عندی

بنام یگا خداوند دانا

یا علی اسمی زین علیه بهائی تو را ذکر نمود و قلم اعلی از این مقام ابهی بتو توجه فرمود که شاید از نار محبت الهی مشتعل شوی بشائی که از اراده و مشیت و خواهش خود آزاد گردی و باراده حق تمسک نمائی بکمال روح و ریحان بذکر مقصود عالمیان مشغول باش توجه باین اراضی از حکمت خارج است هر نفسی با حق باشد حق با او خواهد بود اینست یگا لؤلؤ دریای عرفان قوی من قبل کن لی لأکون لک کذلک نطق اللسان فی ملکوت البیان طوبی لمن سمع و شکر

هو الأعظم الأقدم

یا علی قبل اکبر ایاک ان تمنع ارادتک عن ارادة الله المقتدر العزیز العلام انه یعلم و یحکم و یری و یدکر ان ربک هو السميع البصیر کن فانیاً عند ظهورات امره و راضیاً بما حکم الله فی الکتاب لک ان تتحرک بارادتی و تمشی علی صراطی کذلک یعلمک منزل الآیات ان اشکر الله بما انزل لک هذه الآیات الّتی بها انارت الآفاق لعمر الله لا یعادل بکلمة منها ما خلق فی الأرض یشهد بذلك من نطق انه لا اله الا انا الواحد المختار انتهى

و اینکه مطالب جناب ملا علیجان علیه بهاء الله را ذکر فرمودید انشاء الله از بعد آنچه در این مقامات نازل شد مع دو ورقة سؤالات که از کتاب اقدس و کتاب مناجات نموده بودید ارسال میشود حال این عبد در خارج بلد تلقاء وجه مشغول است و آنچه هم در این مقامات نازل شده در نظر نیست

اینکه در باره جناب حاجی محمد که از منتسبین جناب میهمان علیها بهاء الله است مرقوم داشتید قد عرضت و سمعت من لسان العظمة ما يكفيه بدوام الملك و الملكوت انّ الخادم يكبر عليه و يبشره بعناية الله المقتدر المهيمن الغفور الكريم

و ما ذكرتم في ضلع جناب محمد قبل على عليه بهاء الله قد عرضته لدى الوجه و اجاب المقصود بما خضع له ما نطق به السن العالم و تحرّك عليه القلم في ازل الآزال و هذا ذكر يظهر على شأنى و آلا ما لى و ذكر من لم يعرفه احد من الممكنات تعالى تعالى عن وصفى و وصف فوق آن ورقه را بشارت دهید بذكر الهى

قد حضر الخادم لدى الوجه و عرض ما عرضه من سنى بمحمد قبل صادق فلما سمع المقصود قال و قوله الأحدى طوبى له بما نطق بالمعروف و ذكر ما ينبغى ذكره نعيماً له و لمن توجه به فى سبيل الله يا زين امثال اين عمل لدى المظلوم بسيار محبوبست كبر عليهما من قبلى و بشرهما بذكرى قل يا خادى عليك بهائى يا حسن انك سمعت و عملت ما نطق به لسان الله من قبل بقوله احسن كما احسن الله اليك انا نذكر احباء الله فى هناك و تكبر عليهم و نصلى على من تمسك بالتقوى و عمل بما امر به فى الكتاب بشرهم و ذكرهم ان ربك هو العزيز الوهاب البهاء عليك و عليهم و على امائى اللائى آمن بالله ربّ الأرباب انتهى

عرض ديگر چون مخصوص جناب آقا ميرزا عبدالله عليه بهاء الله و الطافه لوح امنع اقدس از سماء مشيت نازل ديگر اين عبد جسارت نمود و البته اين عذر مقبول است نسأله تعالى بأن يؤيدنا على خدمة امره فى كلّ الأحوال خدمت ايشان و دوستان و اسراء الله آن ارض ذكر فنا و نيستى از اين عبد معلق و منوط بعنايت آن حضرتست انشاء الله كل بكال فرح و سرور و ايقان و اطمينان از بحر عرفان بنوشند و بذكر دوست يگما مشغول باشند البهاء على حضرتكم و على الذين يسمعون قولكم و بيانكم فى امر الله مالک الوجود

عرض ديگر در باره حضرت اسم الله اصدق عليه من كلّ بهاء اباه اين بيان امنع اقدس در اين حين نازل قوله عزّ كبريائه انا نذكر اسمنا الأصدق الذى دار البلاد الى ان حضر لدى الباب و سمع ما سمعه الكليم فى طور العرفان من لسان عناية ربّه الرحمن طوبى له و لمن ذكره بما نزل من القلم الأعلى من لدى الله فاطر السّماء و مالک الأسماء انتهى

خادم - ۳ ربيع الثانى سنة ۱۲۹۸